

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
КЖ1-488/22
03.10.2022. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Марине Илић, председника већа, Ђорђа Ристића и Милене Петровић, чланова већа, са записничарем Тамаром Миливојевић, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246 ст.1 КЗ, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног, адвоката Гордане Јездић из Крагујевца, изјављеним против пресуде Вишег суда у Крагујевцу 1К-6/22 од 29.03.2022.године, у седници већа одржаној дана 03.10.2022.године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног АА, и пресуда Вишег суда у Крагујевцу 1К-6/22 од 29.03.2022.године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу 1К-6/22 од 29.03.2022.године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246 ст.1 Кривичног законика, и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, која ће се извршити по правноснажности пресуде када исту буде почео да издржава.

На основу чл.63 ст.1 КЗ окривљеном се у изречену казну затвора урачунава време проведено на мери забране напуштања стана по решењу судије за претходни поступак, и то од 11.10.2020.године до 19.11.2020.године.

На основу чл.87 КЗ у вези чл.246 ст.7 КЗ, окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета извршења кривичног дела, па је одузета опојна дрога марихуана укупне нето масе 1.027,1 грам, а која је претходно одузета по потврди о привремено одузетим предметима МУП ПУ Крагујевац од 10.10.2020.године и 11.10.2020.године.

На основу чл.261 у вези чл.264 ЗКП окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, па да плати суду на име паушала износ од 10.000,00

динара, као и трошкове унапред исплаћене из буџетских средстава суда у износу од 11.987,56 динара, као и Вишем јавном тужилаштву у Крагујевцу износ од 60.524,06 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- Виши јавни тужилац у Крагујевцу због одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу уважи жалбу, преиначи пресуду Вишег суда у Крагујевцу 1К-6/22 од 29.03.2022.године тако што ће окривљеног осудити на казну затвора у дужем временском трајању, и

- бранилац окривљеног, адвокат Гордана Јездих из Крагујевца, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу одржи претрес и преиначи пресуду Вишег суда у Крагујевцу 1К-6/22 од 29.03.2022.године и окривљеног ослободи од оптужбе. У жалби је затражила да буде обавештена о седници већа.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу је поднеском Ктж-505/22 од 27.07.2022.године предложио да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, усвоји као основу жалбу Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и пресуду Вишег суда у Крагујевцу 1К-6/22 од 29.03.2022.године преиначи у делу одлуке о кривичној санкцији и окривљеног осуди на казну затвора у дужем трајању, а да жалбу браниоца окривљеног одбије као неосновану.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа, у смислу одредбе чл.447 ст.2 ЗКП, у присуству браниоца окривљеног, адвоката Гордане Јездих из Крагујевца, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је сходно одредби чл.451 ст.1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је, по оцени жалбених навода, као и предлога Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, нашао:

- жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног се првостепена пресуда побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.1 тач.11 и чл.438 ст.2 тач.1 и 3 ЗКП, указивањем да је изрека пресуде неразумљива, да је окривљени оглашен кривим и осуђен за кривично дело које у закону има више прописаних алтернативних радњи извршења, те да је оглашен кривим за неовлашћену производњу супстанце која је проглашена за опојну дрогу, али да се на страни 12 наводи да је окривљени осуђен за још једну радњу извршења, односно преношење, иако се тај облик радње не наводи у изреци пресуде. Такође, због преобимности изреке пресуде није јасно да ли је место извршења у кући окривљеног или на улици у његовом аутомобилу. Жалбом се указује и на то да суд није применио одредбу чл.462 ст.3 ЗКП, што је било одлучног утицаја на доношење правилне и законите пресуде, чиме се указује на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.3 ЗКП, односно да је суд био дужан да изведе све процесне радње и расправи сва спорна питања на која му је указао другостепени суд у својој одлуци, а имајући у виду да је у претходној жалби браниоца било указано на постојање незаконитих доказа. Даље се указује да је начињена битна

повреда одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.1 ЗКП, на тај начин што је коришћено више доказа који нису били законити, и то исказ сведока ББ који је коришћен као доказ, а исти није испитан на главном претресу, при чему нису постојали услови да се његов исказ из претходног поступка користи, као ни исказ сведока полицајца ВВ који је незаконит, јер садржи оно што је окривљени том службеном лицу саопштио, да се наводно саглашава са претресом куће, као и службена белешка ПУ Крагујевац од 11.10.2020.године која није доказ према одредбама ЗКП, јер представља белешку службеног лица која има оперативну организациону сврху у органу унутрашњих послова. Такође се жалбом указује и на то да се у образложењу пресуде наводи да је претресање стана окривљеног било законито јер је обављено уз његову сагласност у смислу чл.158 ст.1 тач.1 ЗКП, те да због тога нису важиле одредбе о претресању из чл.156 ЗКП, а што није у складу са Уставом, као што се претресање стана без наредбе суда може обавити само изузетно и тај елемент изузетности мора да буде записнички констатован и да се пружи могућност да суд то оцени и прихвати, те записник мора да садржи разлоге уласка у стан и претресања. Самим тим, ни уз сагласност држаоца стана без наредбе суда није дозвољена доказна радња претресања стана. Из свих ових разлога записник о претресању стана окривљеног од 10.10.2020.године је незаконит доказ.

Супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног, по оцени Апелационог суда, као другостепеног, првостепена пресуда није захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка на које се жалбом указује из чл.438 ст.1 тач.11 и чл.438 ст.2 тач.1 и 3 ЗКП, јер је изрека пресуде разумљива, пресуда се не заснива на доказу на коме се по одредбама Законика не може заснивати, а суд у току главног претреса није пропустио да примени, нити је неправилно применио неку одредбу Законика, а што би било од одлучног утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

По оцени Апелационог суда, као другостепеног, не стоје жалбени наводи браниоца окривљеног да се у изреци побијане пресуде не наводи да је окривљени преносио опојну дрогу, односно да није оглашен кривим и за ову радњу извршења, имајући у виду да је радња кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246 ст.1 КЗ алтернативно одређена, и између осталог, радња извршења се састоји у неовлашћеној производњи опојне дроге, за коју радњу извршења је окривљени оглашен кривим, као и за преношење опојне дроге, будући да се у изреци пресуде наводи да је „окривљени у вечерњим сатима затечен у свом возилу..., ...да преноси у ранцу који се налазио у гепеку возила две биљке индијске конопље у сировом стању...“, па како су сва објективна, тако и субјективна обележја предметног кривичног дела садржана у изреци побијане пресуде, то су наводи жалбе браниоца окривљеног да је изрека побијане пресуде неразумљива оцењени као неосновани. Такође, као неосновани су оцењени и жалбени наводи браниоца окривљеног да се из изреке побијане пресуде не може утврдити место извршења дела, а имајући у виду да се изреком пресуде наводи да је окривљени произведену опојну дрогу држао у породичној кући у улици К..... А.... број која је пронађена приликом претреса стана и других просторија окривљеног, као и да је опојну дрогу преносио у ранцу када је затечен у свом возилу марке „Шкода Фелиција“, како је преносио две биљке индијске конопље у сировом стању, те да је заустављен приликом контроле саобраћаја у улици Миодрага Влајића Шуке, када је од њега опојна дрога и одузета.

Као неосновани су оцењени жалбени наводи браниоца окривљеног да суд није поступио у смислу чл.462 ст.3 ЗКП, односно да није расправио сва спорна питања на која је указао другостепени суд приликом укидања првостепене пресуде, као што су неосновани жалбени наводи да се побијана пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика не може заснивати. По оцени Апелационог суда неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног да се исказ саслушаног сведока ББ на главном претресу није могао читати, а имајући у виду да је на главном претресу дана 21.09.2021.године донето решење о читању изведених доказа, између осталог и исказа сведока ББ, да присутни бранилац није имао примедби на овако изведен доказ на главном претресу, при чему је овај сведок у претходном поступку саслушан у присуству браниоца окривљеног. По оцени Апелационог суда, не стоје ни жалбени наводи браниоца окривљеног да је исказ сведока ГГ незаконит доказ, јер се она пред судом изјашњавала да јој је окривљени саопштио да се саглашава са претресањем куће, обзиром да се сведок није изјашњавала о било којој околности која се тиче кривичног дела које се окривљеном ставља на терет, већ се изјашњавала о томе шта јој је окривљени рекао пре почетка претреса, односно да се сагласио са претресом куће, што је записнички и констатовано од стране радника полиције (у службеној белешци, потврди о привремено одузетим предметима, као и у потврди о уласку у стан), при чему се и садржина службене белешке односи искључиво на предузете радње од стране радника полиције када је вршен претрес стана окривљеног, па су и у овом делу жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

По оцени Апелационог суда, као другостепеног, записник о претресању стана и других просторија ПУ Крагујевац од 10.10.2020.године не представља доказ на коме се не може заснивати судска одлука, будући да иако се на записнику о претресању стана не наводи разлог због којег је претрес стана извршен на основу чл.158 ст.1 ЗКП без наредбе суда, у службеној белешци од 11.10.2020.године се констатује да је претрес стана обављен уз претходну сагласност окривљеног, без наредбе суда, што се констатује и на потврди о привремено одузетим предметима од 10.10.2020.године, о чему је од стране службеника ПУ Крагујевац сачињена и потврда о уласку у стан и друге просторије окривљеног која је потписана од стране овлашћеног службеног лица, као и окривљеног у својству грађанина, где се наводе разлози због којих се приступило претресању стана без наредбе суда, те се наводи да је то учињено услед добијене сагласности држаоца стана и других просторија у смислу чл.158 ст.1 тач.1 ЗКП, па је сходно наведеном, по оцени Апелационог суда, у конкретном случају у потпуности поступљено у смислу одредбе чл.158 ЗКП, којом се одређују услови када је дозвољено претресање стана и других просторија без наредбе суда, па не стоје жалбени наводи браниоца окривљеног да „елеменат изузетности“ мора бити записнички констатован, а имајући у виду да су разлози записнички и констатовани и издата потврда о уласку у стан, све у смислу чл.158 ст.3 ЗКП.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања бранилац окривљеног у жалби указује да је укупна тежина свих узгајаних биљака психоактивне марихуане 903,5 грама нето масе, а да при томе није утврђено која количина од ове масе представља опојну дрогу подобну за коришћење, а коју количину чине гране и гранчице које нису произведена опојна дрога.

Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, правилно је првостепени суд чињенично стање утврдио оценом свих изведених доказа, између осталог и на основу записника о вештачењу Националног центра за криминалистичку

форензику од 28.10.2020.године, из којег налаза произилази да је предмет вештачења био достављени материјал који се састоји од цвасти и гранчица, као и листића, па самим тим сав достављени биљни материјал представља материјал који се и вештачи на околност утврђивања процента тетрахидроканабинола, услед чега се појединачни делови биљке не издвајају, односно изузимају од вештачења, како се то неосновано жалбом браниоца окривљеног указује.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је радње окривљеног АА квалификовао као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246 ст.1 КЗ, при чему је о правној оцени кривичног дела суд дао разлоге које у потпуности прихвата и овај суд, тако да се пресуда неосновано жалбом браниоца окривљеног побија због повреде кривичног закона указивањем да радње окривљеног представљају обележја кривичног дела из чл.246 ст.2 КЗ.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни која се побија жалбом јавног тужиоца, Апелациони суд налази да је првостепени суд приликом одмеравања казне имао у виду све околности које су од утицаја на врсту и висину казне, сходно чл.54 КЗ, те правилно као олакшавајуће околности на страни окривљеног ценио његове личне и материјалне прилике, његово признање извршења кривичног дела које му се ставља на терет, што је допринело бржем окончању кривичног поступка, коректно понашање пред судом, као и да се ради о неосуђиваном лицу, па како отежавајуће околности нису утврђене, то је суд правилно окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године, која казна и по оцени овог суда, је нужна и довољна за остваривање законом прописане сврхе кажњавања из чл.42 КЗ у оквиру опште сврхе прописивања и изрицања кривичних санкција из чл.4 ст.2 КЗ, па су сходно наведеном, жалбени наводи јавног тужиоца да је суд превелик значај дао олакшавајућим околностима и то признању извршења кривичног дела, материјалним приликама окривљеног, а да при том није цењена природа кривичног дела и друштвена опасност истог, оцењени као неосновани, будући да је првостепени суд дао адекватан значај свим утврђеним околностима у смислу чл.54 КЗ.

Са изнетих разлога Апелациони суд је, на основу одредби чл.457 ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Тамара Миливојевић,с.р.

Председник већа-судија
Марина Илић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић